

2. påskedag

5. april 2021 kl. 10.30

*Du må undlade mundbind,
når du sidder ned 😊*

Klokkeringning Bedeslag

Indgangsmusik (Salmebogens nr. 222, v. 1-2 & 7-8)

Opstanden er den Herre Krist,
halleluja, halleluja!
til alle slægters trøst for vist.
Halleluja!

På graven lå en kæmpesten,
halleluja, halleluja!
den vælted bort en engel ren.
Halleluja!

Som solen klar og morgenrød,
halleluja, halleluja!
stod Jesus op af jordens skød.
Halleluja!

Som han opstod, skal vi opstå,
halleluja, halleluja!
og fare til ham i det blå.
Halleluja!

Latin 14. årh. Bearbejdet.

Menighedens indledende hilsen og bøn i samlet kor

Præst: Lad os sammen hilse
hinanden: Kristus er opstanden!

Menighed:
Ja, Han er sandelig opstanden!

Præst: Lad os fejre hans
lyslevende nærvær iblandt os!

Menighed:
Ja, Han er sandelig opstanden!

Præst: Vi vil genkende hans stemme,
når han udlægger Skrifterne for os,
så vi bekender:

Menighed:
Ja, Han er sandelig opstanden!

Præst: Vi vil lovprise Kristus,
der også i dag
lader os se opstandelse lige her!

Menighed:
Ja, Han er sandelig opstanden!

Alle:
Ære være
Faderen og Sønnen og Helligånden,
som det var i begyndelsen,
så nu og altid og i al evighed. Amen.

Evangelium: Lukas 24, 13-35

Emmaus-vandrerne møde
med den opstandne Jesus

Læsere:

Jesus (Margit)

Tilhænger/discipel (David)

Fortæller (Præst)

Alle:
For Guds Ord i Bibelen,
for Guds ord iblandt os,
for Guds ord i os
takker vi Gud. Amen.

Solosalme

(Salmebogens nr. 249, v. 1-3)

Hvad er det at møde den opstandne
mester i live igen
trods pinen og døden, soldater og

præster, trods svig af en ven?
Det er som at indse det,
blændet af tårer:
Hvor var jeg en indskrænket,
hjerteløs dåre!

Det er som at høre en gravengels
stemme: Han er ikke her!
Gå hen, hvor I arbejder, elsker, har
hjemme, han møder jer der!
Det er, som når livet
det vender tilbage,
som brød, vi skal bryde,
som vin, vi skal smage.

Det er som disciple på Emmausvejen
alene, skønt to,
at møde en fremmed og mærke
forlegen, hans ord må vi tro;
han udlægger Skriften,
så hjerterne brænder,
han minder utroligt om en,
som vi kender.

Hans Anker Jørgensen 2000.

Refleksion

Solosalme

(”100 salmer” nr. 831)

Nu ligger vejen øde
og håbet ender blindt.
før kunne livsmod gløde,
men nu er hjertet flint.
For død og sorg har vundet
gjort troen hul og tom,
selv lyset er forsvundet
kun mørket kalder: kom.

For alt, som skulle komme
forsvandt, blev luftkastel,
og ordene blev tomme,
nu har vi kun os selv.

Men midt i dette øde,
hvor dagen går mod nat,
da kommer en i møde
og ser jeg er forladt.

Et menneske som giver
min vandring perspektiv,
et menneske som bliver
mit billede på liv.
Jeg kender ikke manden,
før livet rejses op
og Kristus som opstanden
igen gi`r håbet krop.

Da samles alle tråde
hos Gud, som følger mig,
og som på sælsom måde
bli`r håbet på min vej.
Se, lyset bryder gennem
og alt begynder nu,
fordi jeg hører stemmen:
"Velsignet være du!"

Leif Rasmussen, 1999

Nadver-indledning

Præst:

”Da disciplene var gået til bords,
velsignede Jesus brødet,
brækkede det over og gav dem det.
Pludselig kunne de se, hvem han
var” (Lukas 24, 30-31)

Lad os derfor nu sammen i kor bede:

Alle:

Opstandne Herre!
Lad nu også os genkende dig.
Lad kirken her blive vores Emmaus,
hvor du lader os genkende dig
i brødet og vinen;
så det mindste bliver det største:
Bærer af dit hellige nærvær.

Fadervor

Indstiftelsesord

(Vi rejser os)

Modtagelsen af brødet og vinen

(vi sidder ned; vinen er alkoholfri)

Så lad os da sammen spise brødet:

”Jesu Kristi legeme,
hengivet for os!”

Hver især spiser

Lad os nu sammen drikke vinen:

”Jesu Kristi blod,
udgydt for os!”

Hver især drikker

Præst:

Den korsfæstede og opstandne
frelser

har nu i brødet og vinen
gjort sig til ét med os.

Han fornyer vort håb.

Han giver os kraft og styrke
til livet med hinanden.

Fred være med jer!

Solosalme

(Salmebogens nr. 236, v. 5-6
nyn gerne med!)

Påskeblomst! en dråbe stærk
drak jeg af dit gule bæger,
og som ved et underværk
den mig hæver, vederkvæger:
Hanegal og morgensang,
synes mig, af den udsprang;
vågnende jeg ser de døde
i en påske-morgenrøde.

Ja, jeg ved, du siger sandt:

Frelseren stod op af døde!

Det er hver langfredags pant

på en påske-morgenrøde:

Hvad er segl og sværd og skjold
mod den Herre kæk og bold?

Avner kun, når han vil ånde,
han, som svor os bod for vånde.

N.F.S. Grundtvig 1817.

Afsluttende vekselbøn i samlet kor

Alle:

Som dem, Kristus har mødt
og følger på vor vej
går vi hjem.

Som dem, der i gerning og ord
skal vidne om Hans opstandelse
går vi hjem.

Herre, send os livsfornyede ud,
i de gader, vi kender,
i de huse, vi bebor,
så vi genkender dig i hinanden
og i den verden,
du døde og opstod for!

Den aronitiske velsignelse

(der kan *nynnes med*
på de 3 gange 'amen')

Udgangsmusik

(Kirkesangbogen nr. 915)

Et kors af påskeliljer står
omkring dit hjerte, hvis det slår
og derfor dufter livet skønt
når troens træ er lysegrønt.

Og korset slår dig med sin duft
af troens liv og snusfornuft
en kirke stiger i det blå
med vårens blade ovenpå.

Det gule blomsterhjerter har
sin rod i vores døbekar
der stiger i sin kirkeskal
lad aldrig glæden gå på halv.

Og korset slynger skylden bort
da er din pine blevet kort
lad altid korsets flammehav
stå ud af påskemorgens grav.

Simon Grotrian 2009

2. påskedagens meddelelser

Hvad der betales i kirkens
indsamlingsbøsser eller via
MobilePay-nummeret sendes som
gave til *KFUM's Sociale Arbejde*.

Benyt gerne *begge udgange*, så vi
holder de 2 meters afstand og passer
godt på hinanden ☺

Ved begge udgange ligger det
nyudkomne ***Nyhedsbrev for april
måned*** til fri afbenyttelse.

Der er *gudstjeneste igen*
på søndag den 11. april kl. 10.30.

Fællessalme på kirkepladsen

(Salmebogens nr. 218)

*(Udendørs fællessang er nu mulig,
da der fra den 22. marts blev åbnet
op for udendørs gudstjenester med
max. 50 deltagere, fællessang og
uden tidsbegrænsning).*

Krist stod op af døde
i påske-morgenrøde!
Thi synger lydt og sjæleglad
hans menighed i allen stad:
Ære være Gud i det høje!

Krist stod op af døde,
afsonet er vor brøde!
Thi synger lydt og sjæleglad
hans menighed i allen stad:
Ære være Gud i det høje!

Krist stod op af døde,
i Himlen vi ham møde!
Thi synger lydt og sjæleglad
hans menighed i allen stad:
Ære være Gud i det høje!

Halleluja!
Halleluja! Halleluja!
Thi synger lydt og sjæleglad
hans menighed i allen stad:
Ære være Gud i det høje!

Tysk 12. årh. Bearbejdet.

